

Arrest

nr. 270 903 van 5 april 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 1 december 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 26 november 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 16 maart 2022.

Gelet op de pleitnota van 10 maart 2022 ingediend door verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 november 2021 wordt verzoeker gecontroleerd door de dienst Toezicht Sociale wetten en de politie te Antwerpen. Er wordt een proces-verbaal opgemaakt wegens zwartwerk.

Op 26 november 2021 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, aan verzoeker ter kennis gebracht op dezelfde dag. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Betrokkene werd gehoord door een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken op 26.11.2021 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten:

naam. P.

voornaam: M.

geboortedatum: (...)1974

geboorteplaats: Qafë Mali

nationaliteit: Albanië

In voorkomend geval, alias:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

□ 2° de vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

x 5° wanneer hij, ter fine van weigering van toegang,esignaleerd is, overeenkomstig artikel 3, 5°;

x 8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

Betrokkene beweert minder dan 3 maanden in België te verblijven, maar verklaart ook dat hij niet in het bezit is van een paspoort heeft waar een geldige inreisstempel in staat.

Betrokkene werd op 26.11.2021 door de dienst Toezicht Sociale Wetten en de politie van Antwerpen op heterdaad betrapt op zwartwerk. Betrokkene heeft geen stappen ondernomen om de vereiste machtigingen te bekomen om de beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uit te voeren.

Doordat betrokkene niet legaal in België kan werken, maakt hij zich schuldig, zo blijkt, aan, strafrechtelijk betoegelbare, illegale tewerkstelling. Hierdoor ontwijkt hij (para-)fiscaliteit en ontstaat er mogelijk concurrentievervalsing waardoor andere ondernemers in de problemen kunnen komen. Belangen die, zoals migratiecontrole, het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen, raken.

Betrokkene werd door Italië (ITBGPQ50EHYKKVK0000 01) tot 19.11.2023 ter fine van weigering van toegang esignaleerd in de staten die partij zijn bij de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, hetzij omdat zijn aanwezigheid een gevaar uitmaakt voor de openbare orde of de nationale veiligheid, hetzij omdat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een verwijderingsmaatregel die noch ingetrokken noch opgeschort werd en die een verbod van toegang behelst wegens overtreding van de nationale bepalingen inzake de binnenkomst of het verblijf van de vreemdelingen.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Betrokkene verklaart dat zijn ex-vrouw en kinderen in België verblijven en dat hij enkel in België is om zijn kinderen (P. H. geb. 2008) en N. (geb. 2012) op te bezoeken en wil terugkeren naar Albanië. Uit het administratieve dossier blijkt dat de moeder van betrokkenes kinderen (O. P.) samen met hen op 25.09.2020 in België een verzoek tot internationale bescherming indiende, hetgeen op 08.11.2021 definitief werd geweigerd door de Raad voor Vreemdelingenbetwisting. P. O. diende ook een verblijfsaanvraag in "buitengewonen

omstandigheden" op basis van haar beroepskaart (niet-EU zelfstandige). Deze aanvraag werd negatief afgesloten op 23.03.2021. Op 23.11.2021 werd haar per aangetekend schrijven een bevel om samen met de kinderen, het grondgebied te verlaten gestuurd.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

x Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert minder dan 3 maanden in België te verblijven, maar verklaart ook dat hij niet in het bezit is van een paspoort heeft waar een geldige inreisstempel in staat. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Betrokkene werd op 26.11.2021 door de dienst Toezicht Sociale Wetten en de politie van Antwerpen op heterdaad betrapt op zwartwerk. Betrokkene heeft geen stappen ondernomen om de vereiste machtigingen te bekomen om de beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uit te voeren.

Doordat betrokkene niet legaal in België kan werken, maakt hij zich schuldig, zo blijkt, aan, strafrechtelijk betoegelbare, illegale tewerkstelling. Hierdoor ontwijkt hij (para-)fiscaliteit en ontstaat er mogelijk concurrentievervalsing waardoor andere ondernemers in de problemen kunnen komen.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene werd door Italië (ITBGPQ50EHYKKVKOOOO 01) tot 19.11.2023 ter fine van weigering van toegang gesignaleerd in de staten die partij zijn bij de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, hetzij omdat zijn aanwezigheid een gevaar uitmaakt voor de openbare orde of de nationale veiligheid, hetzij omdat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een verwijderingsmaatregel die noch ingetrokken noch opgeschort werd en die een verbod van toegang behelst wegens overtreding van de nationale bepalingen inzake de binnenkomst of het verblijf van de vreemdelingen.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert minder dan 3 maanden in België te verblijven, maar verklaart ook dat hij niet in het bezit is van een paspoort heeft waar een geldige inreisstempel in staat. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Betrokkene werd op 26.11.2021 door de dienst Toezicht Sociale Wetten en de politie van Antwerpen op heterdaad betrapt op zwartwerk. Betrokkene heeft geen stappen ondernomen om de vereiste machtigingen te bekomen om de beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uit te voeren.

Doordat betrokkene niet legaal in België kan werken, maakt hij zich schuldig, zo blijkt, aan, strafrechtelijk betoegelbare, illegale tewerkstelling. Hierdoor ontwijkt hij (para-)fiscaliteit en ontstaat er mogelijk concurrentievervalsing waardoor andere ondernemers in de problemen kunnen komen.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene werd door Italië (ITBGPQ50EHYKKVK0000 01) tot 19.11.2023 ter fine van weigering van toegang gesignaleerd in de staten die partij zijn bij de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, hetzij omdat zijn aanwezigheid een gevaar uitmaakt voor de openbare orde of de nationale veiligheid, hetzij omdat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een verwijderingsmaatregel die noch ingetrokken noch opgeschort werd en die een verbod van toegang behelst wegens overtreding van de nationale bepalingen inzake de binnenkomst of het verblijf van de vreemdelingen.

Betrokkene verklaart zelf terug te willen keren naar Albanië en geen medische problemen te hebben. Een schending van artikel 3 wordt niet aannemelijk gemaakt

*Vasthouding
(...)"*

Op 26 november 2021 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris tevens een inreisverbod voor drie jaar (bijlage 13sexies). Tegen voormelde beslissing dient verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna de Raad) gekend onder het rolnummer 268 796.

Op 2 december 2021 neemt de gemachtigde een beslissing tot vaststelling van de grens, diezelfde dag aan verzoeker ter kennis gebracht. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad gekend onder het rolnummer 269 028.

Op 22 februari 2022 is verzoeker zonder verzet gerepatriëerd naar Albanië.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 De beslissing tot terugleiding die is opgenomen in de bijlage 13septies werd uitgevoerd. Voor zover het beroep is gericht tegen deze beslissing, is het onontvankelijk.

2.2 Ook de bevelscomponent van de bijlage 13septies werd uitgevoerd, maar aangezien het inreisverbod van 26 november 2021 hiervan het *accessorium* vormt, wat inhoudt dat de eventuele nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten ook leidt tot de nietigverklaring van het inreisverbod, dient de Raad vast te stellen dat verzoeker het belang bij het beroep behoudt voor zover het is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten.

De verwerende partij kan dan ook niet worden gevolgd waar zij in de pleitnota van 10 maart 2022 opwerpt dat het beroep onontvankelijk is omdat verzoeker zonder verzet is vertrokken naar Albanië op 22 februari 2022. Het staat verzoeker evenwel vrij om toch een beroep in te stellen tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, gezien de samenhang met het inreisverbod.

2.3 De Raad heeft geen rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep voor zover het gericht is tegen de beslissing tot vasthouding. Voor zover het beroep tegen deze beslissing is gericht, is het beroep ook onontvankelijk. Alleszins wordt verzoeker niet langer vastgehouden.

3. Onderzoek van het beroep voor zover het is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten opgenomen in de bijlage 13septies

3.1 In het enige middel voert verzoeker de schending aan van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 3 en 8 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november 1991 (hierna: het IVRK) en van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000, in werking getreden op 1 december 2009 (hierna: het Handvest).

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“5.

De bestreden beslissing houdt geen, minstens onvoldoende rekening met de belangen van de kinderen om hun schooljaar op een normale wijze voort te zetten en af te maken, zonder onderbreking of verlies van een schooljaar.

Verzoeker heeft op Belgisch grondgebied twee kinderen school lopen aan het Sint-Lodewijkscollege:

- N. (21.09.12)
- H. (21.01.08)

Blijkens de inhoud van de bestreden beslissing heeft de Staatssecretaris hiervan kennis.

Met het schooltraject en het lopende schooljaar van de twee kinderen, en het hiermee samenhangende voor de hand liggende belang en de nood in hoofde van beide kinderen aan de aanwezigheid, zorg, onderhoud en opvoeding hun vader, wordt in de bestreden beslissing op geen enkele wijze rekening gehouden, hetgeen manifest strijdig is met art. 74/13 Vreemdelingenwet.

6.

Art. 74/ 13 Vreemdelingenwet bepaalt:

“ Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Art. 74/13 van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel van Richtlijn 2008/115/ EG over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven, op 16 december 2008 door het Europees Parlement en de Raad vastgesteld (hierna: de Terugkeerrichtlijn).

In overweging 24 van de Terugkeerrichtlijn kan gelezen worden, “In deze richtlijn worden de grondrechten en de beginselen in acht genomen die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden erkend”.

Een van de grondrechten is vervat in art. 24 van het Handvest dat bepaalt:

Artikel 24. Rechten van het kind

- 1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in aangelegenheden die hen betreffen wordt passend belang gehecht in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid.*
- 2. Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.*

NL 18.12.2000 Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen C 364/13

3. Ieder kind heeft er recht op regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist.

Art. 51 van het Handvest verduidelijkt dat het handvest van toepassing is wanneer lidstaten bepalingen van Unierecht ten uitvoer brengen:

Art. 51. Werkingssfeer

1. De bepalingen van dit handvest zijn gericht tot de instellingen en organen van de Unie met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel en tot de lidstaten, uitsluitend wanneer zij het recht van de Unie ten uitvoer brengen. Derhalve eerbiedigen zij de rechten, leven zij de beginselen na en bevorderen zij de toepassing ervan, overeenkomstig hun respectieve bevoegdheden.

2. Dit handvest schept geen nieuwe bevoegdheden of taken voor de Gemeenschap en voor de Unie en wijzigt de in de verdragen neergelegde bevoegdheden en taken niet.

In casu wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten opgelegd, in toepassing van art. 7 van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling vormt een omzetting van art. 6 van de Terugkeerrichtlijn.

Door het opleggen van het bevel om het grondgebied te verlaten wordt derhalve uitvoering gegeven aan het Unierecht zodat de bepalingen van het Handvest toepassing vinden, en aldus ook art. 24.2. van het Handvest.

Ten slotte kan worden gewezen op volgende relevante bepalingen uit het VN- Kinderrechtenverdrag (Verdrag van New York van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind):

Artikel 3: Het belang van het kind

1. Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.

2. De Staten die partij zijn, verbinden zich ertoe het kind te verzekeren van de bescherming en de zorg die nodig zijn voor zijn of haar welzijn, rekening houdend met de rechten en plichten van zijn of haar ouders, wettige voogden of anderen die wettelijk verantwoordelijk voor het kind zijn, en nemen hiertoe alle passende wettelijke en bestuurlijke maatregelen.

3. De Staten die partij zijn, waarborgen dat de instellingen, diensten en voorzieningen die verantwoordelijk zijn voor de zorg voor of de bescherming van kinderen voldoen aan de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde normen, met name ten aanzien van de veiligheid, de gezondheid, het aantal personeelsleden en hun geschiktheid, alsmede bevoegd toezicht.

Voormelde bepalingen van het Kinderrechtenverdrag hebben directe werking.

Het VN-Kinderrechtencomité verduidelijkt omtrent art. 3 van het VN Kinderrechtenverdrag het volgende:

“Art. 3 (1) : the best interests of the child as primary consideration in all actions concerning children. The article refers to actions undertaken by “public or private social welfare institutions, courts of law, administrative authorities or legislative bodies”. (...) Every legislative, administrative and judicial body or institution is required to apply the best interests principle by systematically considering how children's rights and interests are or will be affected by their decisions and actions - by for example, a proposed or existing law or policy or administrative action or court decision, including those which are not directly concerned with children, but indirectly affect children. » (cf. UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 5 (2003), General measures of implementation of the Convention on the Rights of Child, 27 november 2003, CRC/GC/ 2003/5, par. 12)

Art. 3.1. van het VN Kinderrechten verdrag is m.a.w. niet enkel van toepassing op maatregelen die worden genomen betreffende kinderen. Ook maatregelen die kinderen onrechtstreeks beïnvloeden, vallen onder de werkingssfeer van art. 3.1. van het Kinderrechtenverdrag.

Het bevel om het grondgebied te verlaten beïnvloedt uiteraard ook de kinderen, aangezien zij afhankelijk zijn van de aanwezigheid, de zorg, het onderhoud, en de opvoeding van hun vader om hun schooljaar te kunnen voortzetten en afwerken.

In de gegeven omstandigheden - nl. de aanwezigheid van schoolgaande kinderen met schooltraject op Belgisch grondgebied- diende verwerende partij na te gaan wat de impact van de verwijderingsmaatregel is op het schooltraject en het schoolcarrière van de kinderen op Belgisch grondgebied.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat terdege rekening werd gehouden met het schoollopen van de kinderen bij de totstandkoming van het bevel om het grondgebied te verlaten.

Gelet op de afwezigheid van elk onderzoek c.q. motivering terzake de (voor de hand liggende) impact van de bestreden beslissing(en) op het door de kinderen gevolgde onderwijs en het lopende schooljaar, dient een schending van art. 74/13 Vreemdelingenwet iuo. art. 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie iuo. art. 3 Kinderrechtenverdrag te worden aangenomen, (in dezelfde zin: RvV 167 574 dd. 10 maart 2016)”

3.2 Verzoeker voert de schending aan van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet dat luidt als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Verzoeker stelt dat in de bestreden beslissing geen rekening is gehouden met het schooltraject en het lopende schooljaar van zijn twee kinderen. Het is tevens in het belang van de kinderen dat hun vader aanwezig is omwille van zijn zorg, onderhoud en opvoeding.

In weerwil van verzoekers betoog blijkt uit de bestreden beslissing dat de gemachtigde rekening heeft gehouden met de door verzoeker verklaarde aanwezigheid van zijn kinderen in het Rijk. In de bestreden beslissing wordt immers het volgende vastgesteld:

“Betrokkene verklaart dat zijn ex-vrouw en kinderen in België verblijven en dat hij enkel in België is om zijn kinderen (P. H. geb. 2008) en N. (geb. 2012) op te bezoeken en wil terugkeren naar Albanië. Uit het administratieve dossier blijkt dat de moeder van betrokkenes kinderen (O. P.) samen met hen op 25.09.2020 in België een verzoek tot internationale bescherming indiende, hetgeen op 08.11.2021 definitief werd geweigerd door de Raad voor Vreemdelingenbetwisting. P. O. diende ook een verblijfsaanvraag in “buitengewonen omstandigheden” op basis van haar beroepskaart (niet-EU zelfstandige). Deze aanvraag werd negatief afgesloten op 23.03.2021. Op 23.11.2021 werd haar per aangetekend schrijven een bevel om samen met de kinderen, het grondgebied te verlaten gestuurd.”

Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de gemachtigde vaststelt dat de moeder van de kinderen eveneens illegaal op het grondgebied verblijft en een bevel om, samen met de kinderen, het grondgebied te verlaten, heeft ontvangen. Waar verzoeker betoogt dat er geen rekening is gehouden met het lopende schooljaar van de kinderen bij de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten, stelt de Raad vast dat verzoeker hierover geen melding heeft gemaakt tijdens zijn gehoor op 26 november 2021. Verzoeker kan aldus de gemachtigde bezwaarlijk verwijten hiermee geen rekening te hebben gehouden. Verder is verzoekers betoog aangaande zijn vereiste aanwezigheid omdat hij zou instaan voor de zorg, onderhoud en opvoeding van zijn kinderen niet aangetoond, te meer nu hij zelf verklaarde het Rijk te zijn binnengekomen om zijn kinderen te “bezoeken” en verklaarde sinds minder dan drie maanden in het Rijk te verblijven. De Raad merkt overigens op dat de kinderen de verblijfsituatie van hun moeder volgen aangezien ze bij hun moeder wonen. Waar verzoeker meent dat de kinderen hun schooljaar moeten kunnen beëindigen en van deze mogelijkheid worden verhinderd door het bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven aan hun moeder, merkt de Raad op dat hun moeder om een verlenging van de termijn van uitvoering van het bevel kan verzoeken teneinde de kinderen toe te laten het schooljaar af te maken. Ten overvloede merkt de Raad nog op dat verzoekers grief in essentie gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van de moeder van zijn kinderen, dat niet het voorwerp uitmaakt van huidig beroep.

De schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet en van het belang van de kinderen wordt niet aangetoond.

Het enige middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN